

Яненко Лариса Петрівна

ст. викладач кафедри іноземних мов професійного спрямування
Національний університет харчових технологій, Україна

Юрчук Людмила Володимирівна

ст. викладач кафедри іноземних мов професійного спрямування
Національний університет харчових технологій, Україна

ЛИШЕ ІНТЕГРАЛЬНА НАУКА ВРЯТУЄ СВІТ

***Анотація:** Дане повідомлення є обґрунтованим зверненням до провідних вчених світу щодо спільного створення інтегральної науки, здатної терміново відпрацювати проекти рішень для владних еліт планети в умовах глобальної агонії капіталізму. Наведені переліки об'єктивних та суб'єктивних труднощів на шляху розбудови інтегральної науки та потреби подолання старих міфів, що заважають створювати точні кількісні моделі в такій науці.*

***Ключові слова:** глобальні світові кризи, інтегральна наука, теорія співвідносності.*

Як стверджують більшість відомих експертів – третя світова війна на порозі! Тому сьогодні ні природна цікавість, ні задоволення амбіцій, ні засоби заробляння грошей тощо не повинні бути головними стимулами творчої діяльності вчених. Мова йде про подальше існування людської цивілізації на планеті Земля. Божевільні плани «хазяїв грошей» щодо хитрого і швидкого знищення шести з семи наявних мільярдів населення планети виявилися для них неможливими через потребу руйнування для цього всієї Біосфери, отруєння всієї поверхні планети й знищення всіх потрібних людям природних ресурсів. Всі їхні мозкові центри інтенсивно шукають розумний вихід з цієї ситуації, проте тільки спільні зусилля всіх дійсно чесних вчених планети може дозволити людству оперативного і надійно подолати наявні глобальні процеси самознищення всього населення можливо навіть разом з усією Біосферою.

До найбільш загрозливих проблем сучасного людства відносимо:

1. Еволюційна скінченність існування людей як занадто агресивного біологічного виду, що вже значно розмножився і заважає кругообігу основних циклів Біосфери.
2. Втрата контролю і чіткого розуміння алгоритмів сучасних нейрокомп'ютерних технологій, оскільки нейрокомп'ютери та самонавчальні програми почали створювати незалежні від людей технології штучного інтелекту.
3. Природна цікавість людини щодо дії і використання «темної» Речовини та Енергії, що складають 80% Всесвіту, наслідки чого можуть бути непередбачувані.
4. Злочинний поділ наук на точні та гуманітарні в епоху коли саме «гуманітарні» вчені мають створювати точні моделі суспільних процесів, розробляти математичні та комп'ютерні алгоритми для оптимального управління еволюцією наявних цивілізацій, надійно захищати населення планети від глобальних криз і воєн тощо.

При цьому існуюча сепаратизована наука не здатна чітко відповісти на багато нагальних питань сьогодення, наприклад:

- що буде з державами, де через глобальні, насамперед кліматичні, зміни зникають умови для нормального існування?
- які наслідки появи розривів Біосферного кругообігу через наявне зменшення біорізноманіття на планеті?
- як при масовій роботизації забезпечити зайнятість населення?
- на скільки можна дозволити біології та медицині втручатися у геном або у вже сформований організм людини?
- чи зможе й надалі людський інтелект контролювати штучний інтелект?

Внаслідок наявних процесів агонії світового капіталізму з кожним днем таких проблем стає все більше, тому саме вчені мають давати чіткі і вчасні відповіді та проекти рішень для створення та підтримки ефективної роботи системи глобального управління замість все страшнішого багаття різноманітних глобальних гібридних воєн з поступовим початком третьої

світової війни, останньої для людства. В умовах явного початку стагнації людства на планеті Земля це історичне завдання науки стає архіактуальним, проте маємо, як і сто років тому, величезний супротив вже існуючої квазісистеми глобального управління («хазяїв грошей», «світового уряду» тощо), що діють разом з рядом фундаментальних об'єктивних та суб'єктивних труднощів для інтегральної науки. До **об'єктивних труднощів** відносимо:

- складна просторово-часова організація всіх життєво важливих процесів та явищ на планеті, їх багаторівневність, багатоетапність, різнотривалість, зовнішня холистичність на межі з хаотичністю тощо;
- загальні методологічні проблеми через відсутність або неможливість визначення багатьох реальних обмежень і обтяжень управлінських рішень, складність визначення зворотних зв'язків, неточність визначення кінцевих результатів тощо;
- велика кількість різноманітних абстрактних теорій і засобів управління, потужність та якість яких недостатня для глобального управління;
- виявлена останнім часом недостатність різноманітних моделей глобального розвитку, що не враховували Біосферної складової, або геологічних впливів, або наявних перманентних криз, або ментальності наявних цивілізацій тощо;
- відсутність уніфікованої і всесвітньо узгодженої алгоритмічної мови для формалізації проблем саме глобального управління;
- проблеми розвитку самої системно-об'єктно-алгоритмічної (ОСА) методології, єдиних тезаурусів та когнітивної ієрархії метапонять, потрібних для розробки наукових основ глобального управління;
- недостатня алгоритмізація та комп'ютеризація вже відомих глобальних процесів та явищ, яка потрібна для адекватного моделювання і розроблення відповідної системи планетарного управління;
- складність вибору принципу систематизації концепцій та потрібних баз даних і знань: за еволюційним, логічним, ієрархічним, різномним або іншими принципами;

- організаційні, фінансові та кадрові проблеми, звичайні для таких масштабних завдань тощо.

Ще більше маємо суб'єктивних труднощів:

- шалений супротив світової олігархії щодо розвитку інтегральної науки та розроблення наукових основ глобального управління через можливе виникнення обмежень їхнім забаганкам;
- наявний штучний неоптимальний розподіл населення планети за ментальністю та мовами;
- відсутність у більшості сучасних учених організаційних та психологічних навичок швидкого входження в інтегральну проблему, що затримує відпрацювання гіпотез та узагальнень потрібного рівня інтегруючої абстракції;
- нездатність оперативно формувати відповідні аксіоми, принципи та закони, потрібні для розроблення наукових основ глобального управління;
- неготовність більшості сучасних гуманітаріїв давати відповіді на запитання «Чому?»;
- занадто вузька спеціалізація більшості вчених і супротив визнанню гострої потреби спільного формування інтегральної науки;
- відсутність навичок експериментальних перевірок і формалізації інтуїтивного знання та свідомого врахування впливу глобальних інформаційних полів;
- невміння багатьох учених використовувати сучасні комп'ютерні системи навіть типу Mind Manager, мови UML (Unified Modeling Language), звичайних когнітивних евристик, методик типу «мозкового штурму» тощо;
- наявність надто багатьох непримиренних соціальних, релігійних та комерційних течій і угруповань, які вже віки підтримуються старими методами глобального управління за принципом «розділяй та господарюй»;

- наявність проявів вульгарного редуccionізму при спробах розроблення наукових основ глобального управління, спроби моделювати планету просто як живий організм або як агротехнічну корпорацію, або як складного величезного робота тощо;
- заборона собі і людям навіть торкатися «божественних» проблем глобального управління, перекладання відповідальності за прогнози і дії на Бога (різного у різних країнах), на гру випадків, космічних прибульців, «квантовий перехід» тощо;
- наявність сотень «таємних мозкових центрів», які в режимі пожежників намагаються гасити всілякі кризові спалахи на планеті, часто повністю протилежними й несумісними засобами, що не мають ніякого наукового обґрунтування;
- поява непідготовлених пропозицій «революційних засобів» глобального управління, замість науково обґрунтованого і достатньо швидкого **еволюційного** шляху впровадження глобального управління тощо.

Можливо довго наводити докази потреби оперативного створення потужної інтегральної науки, яка має швидко дати відповіді на першочергові проблеми людства. Ряд вчених вже пропонує досить цікаві основи такої інтегральної науки, наприклад науки Геобіономіки [1,2], для розуміння якої людям потрібно подолати старі релігійні та наукові міфи. Далі нагадаємо ряд шкідливих міфів, які на сторіччя затримали світову науку, що дало можливість маленькій групі нелюдів створити страшні види зброї та заволодіти майже всіма багатствами планети, чим призвели до явної загрози самознищення людства. Лише свідомо подолавши ці штучні обмеження та обтяження можна підняти особисту, соціальну і планетарну свідомість усіх людей до рівня господарів планети, які спільно й солідарно відповідатимуть за її світле майбутнє. Нагадаємо лише декілька таких міфів, хоча кожен може знайти в собі й інші:

1. Заборона поняття світового ефіру, що дозволило на основі поняття «природного вакууму» використати ряд сумнівних припущень у теорії

відносності А. Ейнштейна та направити фундаментальні дослідження фізиків по хибному напрямку, за яким філософські та математичні поняття простору й часу ставали матеріальними силовими факторами. Сьогодні, коли за допомогою розрахунків гравітаційної взаємодії маси космічних структур доведено, що в Природі вакууму не існує, а більше 80% Всесвіту складають поки що недоступні для наших приладів «темна» Речовина і «темна» Енергія, відкрилися принципово нові напрямки наукових та інженерних пошуків, які починали ще 130 років тому Нікола Тесла, Дмитро Менделєєв та багато інших учених. Тепер людству, як найбільш відповідальній і свідомій частині Природи, слід терміново вчитися жити у заповненому суцільному світі й розумно виділяти, удосконалювати і використовувати для потреб нашого прогресивного розвитку лише такі об'єкти (природні ресурси), які дозволяють оптимально співіснувати з іншими складовими суцільного природного континууму [3].

2. Соціальний міф, за яким додаткова вартість і капітал у суспільстві виникають за рахунок лише експлуатації людей і вимірюються кількістю праці найманих робітників. Реально, як виходить із наукових досліджень українського генія С.А. Подолинського, 95% джерел капіталів на планеті становить вартість використаних природних ресурсів, а людська праця – лише 5% [4].

3. Міф, що гроші є найкращим еквівалентом товарів, уже давно хибний, бо нині на планеті гроші самі стали основним товаром глобального ринку, тому вони вже не здатні бути чесним еквівалентом і мірою вартості. Гроші – це просто застарілий вид інформації, а зараз маємо багато креативніших видів інформації про вартість, які дають можливість почати на планеті реально справедливий обмін товарів і послуг взагалі без використання грошей.

4. Багатовіковий міф про заборону наукового вивчення свідомості і розуму людини як таємного божественного одкровення. Та нарешті дозволили вченим вивчати мозок людини і почали фінансувати наукові роботи. Вже відомо багато біофізичних механізмів виникнення і проявів певних почуттів і думок, навіть створюють «розумні» роботи зі штучним інтелектом, розроблюють системи

комп'ютерного безсмертя людини тощо. Але дуже важливо не перетворити саму людину на біоробота!

5. Міф про біблійний неминучий кінець нашого світу, що тільки окремі обрані люди (справжні раби Божі) автоматично житимуть далі в іншому світі (раю), а всі інші варитимуться у смоляному пеклі. Цей фаталізм церков та всіляких голлівудів зовсім не сприяє пошукам людства щодо нових шляхів спільного самовиживання і має бути рішуче відкинутий розробниками інтегральної науки.

6. Старий міф, що колективний розум людей гірший за розум Бога та його представників на Землі: фараонів, царів, імператорів, президентів, міністрів, попів, директорів тощо. Вченим для розроблення інтегральної науки потрібно знайти оптимальні шляхи використання саме колективного розуму і синергії свідомості кожного людського соціуму для отримання 100% надійності та оптимальності глобального управління у Ноосфері планети Земля. Тут слід нагадати чесне зізнання Альберта Ейнштейна: «Обмеження сфери використання знань лише для малої групи людей ослаблює філософський дух народу та веде до його духовного зубожіння». Це й маємо нині в багатьох регіонах серед народів планети.

7. Забуття результатів геніального алгебраїста Фробеніуса, що довів теорему, за якою математичні перетворення лише з використанням 2-, 4- та 8-вимірних комплексних чисел не мають проблеми з діленням на нуль і можуть використовуватися для повноти математичної логіки випадків $\sqrt{-1}$. Намагання багатьох вчених працювати лише у 3-вимірному просторі зі звичайними дійсними числами часто призводять до так званих «сингулярностей» і зупинок комп'ютерних розрахунків при випадках потреби ділення на нуль (асимптотичні стопи). Тому для інтегральної науки Геобіономіки використовуються чотиривимірні й восьмивимірні гіперкомплексні числа **кватерніони та октоніони**.

8. Економічний міф про автоматичну руку вільного ринку, що ефективно управляє господарською діяльністю людей. У дійсності вільного ринку ніколи

не було, а в умовах глобалізації цей міф дав можливість транснаціональним корпораціям (ТНК) організувати таке найжорстокіше пограбування вже залишків природних ресурсів практично всіх країн і народів планети, якого історія людства ніколи не знала.

9. Міф про єдино можливу форму громадського управління з красивою назвою «демократія» (влада народу), коли люди віддають своє право вирішувати спільні проблеми (свій голос) окремим обраним особам і переходять на певний час під їх управління. Зараз, коли сучасні комп'ютерні засоби дають змогу миттєво враховувати і визначати спільне рішення з урахуванням пропозицій кожного громадянина, демократична форма правління стала ширмою для вирішення спільних господарських та соціальних проблем на користь окремих, нечесно обраних можновладців (слуг олігархів).

Зрозуміло, що це лише частина тих хитрих казок, за допомогою яких можновладці всіх часів і народів тримали у рабській покорі населення планети, використовуючи на додаток до зброї та обману ще й психофізичну дію імпринтингу, когнітивного дисонансу тощо. Крім того, останніми роками почали відбуватися багато досить негативних змін самого головного елемента системи глобального управління – самої людини. Тут не тільки глобальне зменшення біологічного імунітету через збільшення штучних технологій добування їжі, не тільки світовий інформаційний вибух із можливістю значно легшого зомбування населення, не тільки посилення процесів «тваринізації» трудящих тощо, але й суттєве послаблення сили волі людини. Нагадаємо, що серед основних якостей людини тільки **сила волі** не передається у спадок – її виховують! Але через ліберальні розмови про права дитини сьогодні тут значно послаблена визначальна роль батьків і школи, яких замінили на комп'ютерне ігрове виховання. Останнє поділяється на симуляційне та фентезі, де особливо фентезі просто вбиває волю через неможливість подолання всіляких космічних сил. Усе це ще більше ускладнює рішення завдань глобального управління людством, яке все більше стає мешканцями одного «підводного або космічного човна». Тут слід ще нагадати про таку суттєву складову управління людиною,

як **совість**. Наука Геобіономіка визначає силу волі як контрольований свідомістю комплекс **внутрішніх** «червоних ліній» (обмежень і обтяжень) людини щодо виконання нею зобов'язань перед собою та/або оточуючим соціумом. Одночасно совість визначається як комплекс **зовнішніх** «червоних ліній» (обмежень і обтяжень) для конкретної людини, що головним чином підсвідомо закладаються Природою з дитинства і коригуються соціальними I-полями протягом її життя. На жаль, редуccionістська наука та ідеологія тваринного капіталізму, що зводять людське життя до "об'єктивних" функцій виживання, завжди перебували в основі їхньої теорії прибутків і капіталів.

Таким чином, біологічні й соціальні системи потребують глибшого розуміння таких явищ, як самоорганізація та саморегуляція, як когерентна поведінка, синхронізована зі структурними змінами, як індивідуальність із комунікативним зв'язком із довкіллям, як синергетика й симбіоз, як морфогенез у просторово-часових координатах процесів еволюції [5]. У точному формулюванні нове розуміння Природи, про що ми тільки но згадали, можна характеризувати як орієнтоване на процес, тоді як, звичайно, основний акцент всі роблять на компоненти "твердої" структури системи. Ці дві методології асиметричні за своїми наслідками: у той час, як тверда просторова структура, наприклад машина, значною мірою визначає процеси, які можуть у ній відбуватися, тоді як вільна гра й взаємодія процесів можуть привести до відкритої еволюції початкових структур, тобто тут основний акцент робиться на виникненні та становленні. Навіть саме буття виникає в динамічних системах як аспект становлення. Поняття самої системи більш не пов'язане з конкретною просторовою або просторово-часовою структурою, або зі зміною конфігурації тих чи інших її компонентів, так само як і з наборами внутрішніх або зовнішніх взаємовідносин. Система тепер з'являється перед нами, скоріше, як набір когерентів і корелятивів, що розвиваються, як PEI-взаємодія інтерактивних процесів, що проявляються в просторово-часових координатах у вигляді глобально стійких структур, що не мають нічого спільного ні з рівновагою, ні із твердістю структур від інших технологій. Наприклад,

гусениця й метелик являють собою дві тимчасово стабілізовані структури в когерентній еволюції однієї й тієї самої біосистеми, а потужність двигуна чітко корельована зі швидкістю всього авто. Саме ці залежності вивчає теорія співвідносності (ТСВ) в Природі від науки Геобіономіки [2]. Ще в 1947 році Конрад Уоддінгтон ввів поняття «епігенетичний процес» - селективного й синхронізованого використання процесами життя структурно закодованої генетичної інформації у взаємодії з навколишнім середовищем. Пізніше визначили також поняття «креоду розвитку»[6, 7].

Ці поняття мають основне значення для орієнтованого на процес підходу в інтегральній теорії співвідносності у суцільному середовищі, насамперед для точного моделювання сучасних соціальних процесів. Сьогодні людству терміново потрібні ретельно відпрацьовані результати інтегральної науки для успішного подолання свого історичного цунамі на планеті Земля.

Список джерел:

1. Ліщитович Л.І. Основи Геобіономіки (до статуту члена Природи), том 1. – Київ:Фітосоціоцентр, 2012. – 184 с.
2. Ліщитович Л.І. Ноосфера: наукове видання / Л.І.Ліщитович. – Київ : Видавництво Ліра-К, 2019. – 308 с.
3. Коэн Пол Дж. Теория множеств и континуум-гипотеза. – М.: «МИР», - 1969, - 347 с.
4. Подолинский С.А. Труд человека и его отношение к распределению энергии. М.: изд-во «Ноосфера», 1991. - 89 с.
5. Thom R. Structural Stability and Morphogenesis, N.Y. – 1972, - 121 p.
6. На пути к теоретической биологии. Ред. К.Х.Уоддингтон, - М.: МИР, - 1970, - 182 с.
7. Назаров А.В., Лоскутов А.И. Нейросетевые алгоритмы прогнозирования и оптимизации систем – СПб.: Наука и Техника, 2003. – 384 с.

